

εἶναι σίγουρον καὶ βέβαιον / ὡς ἄνωθεν διαλαβάνει καὶ εἰς βεβαίωσιν βάζουν καὶ ἀξιόπιστους μάρτυρες οἱ ὅποιοι γράφ[ουν] ὕ / πὸ χειρός τος.

/ — Γεώργης Πάλιου μαρτυρῶ ὡς ἄνωθε —

/ — Νικολὸς Μπάκαλος μαρτυρῶ ὡς ἄνωθε —

/ — Ἰωάννης Μηνιατῆς νοτάριος ἔγραψα.

908

Διαθήκη

φ. 481^Γ

/ [Ἐβ]γαλμένο. Ἐβγαλμένος καὶ ὁ πόντος τῆς πρόθεσης καὶ πάλι σηκωμένο ἀπὸ πρεβόστρη καὶ πάλι ἀπὸ τὸν Ἰακουμά[κη] / []τὸ Γ[ρι]μπία τὸ δεύτερο γαπρὸ τοῦ Ἀλησάφη τοῦ κάτωθεν καὶ πάλι ἀπὸ Ἰακουμάκη. Φ 518

/ [+ Εἰς δόξαν τοῦ] αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1689/ ἐν μηνὶ Νοεβρίου πρώ-
την εἰς τὸ ἀρχοντικὸν τοῦ εὐγενῆ ἀφέν / [.....] Ἀλησάφην ἐπειδὴν καὶ οὐδεὶς τῶν
ἀνθρώπων οἶδεν τὴν τελείωσιν αὐτοῦ οὐδὲν τὴν ἡμέραν οὐ / [δὲ τὴν ὥραν] κατὰ τοῦ
Κυρίου τὸν λόγον διὰ τοῦτον καὶ ὁ ἄνων εἰρημένος ἀφέντης Ἰάκωβος εὐρισκόμενος
εἰς κλί / [νην κατ]άκοιτος ἀσθενῆς μὲν τῷ σώματι ὑγιῆς δὲ τῷ νοεῖν καὶ φρονή-
ματι σῶον γὰρ ἔχειν τὸ νοῦ ἀκεραία τὴν / γλῶτταν καθαρὰν τὰς ἀκοὰς καὶ τὰς
ἐτέρας του αἰσθήσεις χάρι τοῦ Χριστοῦ μὰ φοβιζάμεν[νος] τὴν ἀωρία τοῦ πι / [χρο-
τ]άτου θανάτου μὴν τὸν καταλάβην ἀφνίδια καὶ μείνη ἀδιόρθωτος ἐπροσκάλεσεν
ἐμένα τὸν ὑπο / [γράφον]τα νοτάριον ἵνα διὰ τῆς τοιούτης διαθήκης διορθωθῆσεται
καὶ ἐν μπρώτοις ἀφήνει πᾶσιν τοῖς ἐν χρι / [στι]ανοῖς τὴν ἐν Κυρίου ἀγάπη καὶ
τετελειωμένην συνχώρεσιν τοῖς εἰπόντι κατ' αὐτοῦ τί ἀγαθὸν ἢ πονηρόν, ἔπει / τα
ζητεῖν καὶ αὐτὸς τὰ ὅμοια παρ' αὐτῶν. Ὅθεν λέγειν πῶς ἀφήνει ὄλωνων του τῶν
μπαιδίων τὴν εὐχὴν τοῦ ἀ / [φέ]ντη τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς κυρίας Θεοτόκου καὶ τὴν
ἐδικὴν του πλή λέγειν πῶς ἂν τοῦ τύχην θάνατος νὰ τὸν ἐντα / φιάσουσιν εἰς τὴν
κυρία μας τὴν Μητρόπολη, εἶτα λέγειν πῶς τὸ λιβάδι ὁποῦ ἔχειν στὴν Μπαρκία
στὸ Λιαροκό / πι ἀφήνει τὸ ἔμισόν τοῦ υἱοῦν του τοῦ Σμαράγδην καὶ τὸ ἄλλο ἔμι-
σὸν τῆς ἀρχοντοπούλας του τοῦ Κατερινάκιν. / Ἀκόμη τοῦ υἱοῦν του τοῦ Ἀντώνη
τοῦ ἀφήνει ἓνα κομμάτιν χωράφιν στὰ Σέσκινα καὶ ἄλλον κομμάτιν εἰς τὴν Βο-
λά / δα, ἀκόμη καὶ τῆς μπαστάρδας του ἄλλο κομμάτιν χωράφιν στὸν ἴδιον τόπον
τὸ μέσαν χωράφιν, ἀκόμη τοῦ Ἀντώ / νη ἓνα κομμάτιν συνογύριν στὰ Βουνία καὶ

τὸ μισὸν χωράφιν στοῦ Βοροῦ τ' ἀφήνει καὶ αὐτὸν τοῦ Σμαράγδην / καὶ τὸ ἄλλο
 ἔμισὸν τοῦ Ἀντώνη. Ἀκόμη τοῦ Ἀντώνη ἓνα κομμάτιν χωράφιν στοῦ Μπαχνᾶ
 στοὺς Ἀγίους Ἀποστόλους / ἀπὸ πανωθιόν, ἀκόμην καὶ ὅ,τιν ἄλλον ἤθελεν τοῦ εὐ-
 ρεθῆν νὰ τὰ μοιράζουν τὰ δύο του παιδία τὰ / ἄσερνικά. Ἔτι λέγειν πὼς ἔχειν μὲ
 τὸν [[Γουλιαρμῆν]] Πέτρο τοῦ Γουλιαρμῆν ἀπὸ τὸν Τραουλά μία ἀγελά / δαν,
 ἀκόμα καὶ μὲ τὸν Κέκα τὸν υἱὸν ἄλλη μία ἀγελάδα, ἀκόμα καὶ μὲ τὸν παπᾶ Τζάνε
 ἄλλη μία ἀγελά / [δα] καὶ ἀφήνει τις καὶ αὐτὲς τὴν μάρτην του τῶν ἐνδυονῶν του
 παιδίων τῶν ἄσερνικῶν. Ἔτιν ρωτηθεὶς παρ' ἐμοῦ / [τοῦ νο]τάριου εἰ ἔχην παρανη-
 γεῖλει τί ἕτερον καὶ εἶπε μου οὐχὶν εἰμὴ ἢ παροῦσαν του διαθήκην θέλει εἶσ / ται
 ἰσχυρὰ βεβαία καὶ ἀχάλαστην καὶ τὰ ἐξῆς παρακαλῶντας καὶ ἀξιοπίστους μαρτύ-
 ρους οἱ ὅποιοι γράφουν / ὑπὸ χειρὸς τος. Ἀκόμη λέγειν πὼς ἀφήνει μία πρόθεσιν
 εἰς τὴν κυρία τὴ Μητρόπολη πού θέν νὰ ἐνταφιαστῆν νὰ γίνεταί ἀνά / κτισην καὶ νὰ
 βγαίνη ἀπὸ ὅλα τὰ παιδία καὶ ἡ συβίαν του νὰ τρώγην ἀπὸ τὰ ἄνωθεν πράματα ἔξε
 πινάκια μιγάδιν ἀπὸ / πᾶσα παιδίου μάρτην ἐξόχος ἀπὸ / τῆς μπαστάρδας νὰ μὴν
 τρώγην καὶ / νὰ μὴν χρεωστῆν καὶ στὴν μπρόθεσιν / τίπετας.

/ — Ἀντώνιος ἱερεὺς σακελλίων ὁ Παξιμάδης μάρτυρας —

/ — παπᾶ Γεώργης Σπανὸς μαρτυρῶ ὡς ἄνωθε —

/ — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

909

Προτίμηση

φ. 481^v

/ Φ 518

Ἐβγαλμένη ἀπὸ Κωνσταντῆ

/ + Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1689/ ἐν μηνὶ Νοεβρίου πρώτη
 εἰς τὸ σπίτιν κά[μοῦ τοῦ ὑπογρά] / φοντος νοτάριου ἐδῶ παρῶν τὰ δύο μέρην τὸ
 ἐν μέρος ὁ εὐλαβέστατος παπᾶ κὺρ Γεώρ[γης Σμυρναῖος] / τὸ δὲν ἕτερον μέρος
 ὁ κὺρ Κωνσταντῆς Τραγάζης λέγοντας ὁ εἰρημένος ἀφέντης ὁ παπᾶς τὸ [πὼς νὰ
 ἔ] / χην καὶ νὰ τοῦ εὐρίσκεται / ἀπὲ γονι / κόν του / ἓνα περδιγάρδιν εἰς τὴν τοπο-
 θεσία τῆς Ποταμιᾶς ἀπὸ [] / πο τὸ μύλον πού τὴν σήμερον ἔχειν ὁ ἄνωθεν κὺρ
 Κωνσταντῆς τὸ ὅποιο πρᾶμα ὁ ρηθεὶς [] / ὁ παπᾶς πρὸ ἡμέρου εἰς τὸ ἄνωθεν
 ἔτος στὶς 3/ τοῦ Ὀκτωβρίου εἶχεν το δώσειν παντοτι[] / στρὸ Ἰωάννη Ἀνα-
 πλιώτην ἀπὸ τὴν Μποταμιὰ καὶ ἔκαμέν του καὶ γραφὴν εἰς τὲς πράξεις κάμοῦ [τοῦ
 νοτά] / ριου. Ὅθεν μαθαίνοντάς τον ὁ ἄνω λεγόμενος κὺρ Κωνσταντῆς πὼς τὸδωσεν

